

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 2-2009

Fråga om omprövning enligt 5 kap. 5 § skadeståndslagen vid förändring av arbetsförmågan

Efter slutprövning av EK:s skadeärende under 1999, då hon var fullt arbetsför, förändrades hennes arbetsförmåga och hon blev arbetsoförmögen till tre fjärdedelar. Hon beviljades sedermera sjukersättning i samma omfattning. Nämnden bedömde att en fjärdedel av arbetsförmågan och den beviljade sjukersättningen var hänförlig till trafikolyckan. Högsta domstolen har den 30 december 2008 i mål T 2443-07 uttalat att en förändring av arbetsförmågan från halv till hel arbetsförmåga utgör en sådan väsentlig medicinsk förändring som ger rätt till omprövning. Nämnden fann att även en förändring av arbetsförmågan med en fjärdedel utgjorde en sådan väsentlig medicinsk förändring som gav rätt till omprövning.

I ett yttrande den 25 maj 2009 uttalade nämnden bl.a. följande.

EK:s trafikskada slutreglerades 1999 utifrån en invaliditetsgrad om åtta procent. Hon accepterade slutuppgörelsen. Frågan om ersättning för inkomstförlust var inte aktuell eftersom hon vid den tidpunkten var fullt arbetsför. I februari 2001 blev hon varaktigt sjukskriven och två år senare beviljades hon tre fjärdedelars tidsbegränsad sjukersättning. Den har därefter förlängts.

EK återkom till bolaget i augusti 2003 och begärde omprövning av inkomstförlusten enligt 5 kap. 5 § skadeståndslagen.

EK gör gällande att hennes arbetsförmåga är helt skadebetingad och att hon gör inkomstförluster till följd av trafikskadan.

Bolaget anser, med stöd av yttrande från en medicinsk rådgivare, att EK:s arbetsförmåga är skadebetingad till en fjärdedel. I skrivelse till EK:s ombud den 23 januari 2009 har bolaget gjort gällande att det är tveksamt om en förändring av arbetsförmågan med en fjärdedel är en sådan väsentlig förändring som krävs för rätt till omprövning.

Nämnden gör följande bedömning.

Enligt praxis krävs inte av den som begär ersättning ur en trafikförsäkring full bevisning om att det råder ett samband mellan trafikolyckan och den skada för vilken ersättning begärs. Det är tillräckligt för att orsakssamband skall anses föreligga att det vid en bedömning av samtliga omständigheter framstår som klart mera sannolikt att besvären – och i förekommande fall – därav föranledd funktionsnedsättning beror av olyckan än att de har någon annan orsak.

Av utredningen framgår att EK har konkurrerande besvär i form av bl.a. en knäskada, övervikt, migrän, ångest och fobier. Sjukersättning är, förutom nackskadan, även beviljad på grund av övervikt och knäskada. Med hänsyn till detta och vad som i övrigt framkommit i den för nämnden tillgängliga utredningen finner nämnden att det är klart mera sannolikt att en fjärdedel av arbetsförmågan beror på besvären efter trafikolyckan den 17 september 1997 medan resterande del av arbetsförmågan har andra orsaker.

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Högsta domstolen har den 30 december 2008 i mål T 2443-07 uttalat att en förändring av arbetsförmågan från halv till hel arbetsförmåga utgör en sådan väsentlig medicinsk förändring som ger rätt till omprövning. EK har sedan ärendet slutreglerades blivit delvis arbetsförmögen och en fjärdedel av arbetsförmågan får anses bero på trafikskadan. Denna förändring av arbetsförmågan hade inte kunnat förutses vid slutuppgörelsen. Nämnden finner att även en förändring av arbetsförmågan med en fjärdedel utgör en sådan väsentlig ändring av det förhållande som låg till grund för ersättningsbestämmande att rätt till omprövning bör föreligga. Nämnden förordar därför att EK ges rätt till omprövning av frågan om ersättning för inkomstförlust.

Nämnden har inte tagit ställning i frågan om EK gör några inkomstförluster till följd av trafikskadan.

Dnr 1027-2009